

عنوان مقاله:

شکل گیری شهرهای نوساز در قرون اولیه اسلامی (دوره های صدر اسلام تا حکومت بنی عباس)

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی مهندسی عمران، معماری و شهرسازی (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

ابوذر خسروی - استادیار گروه تاریخ دانشگاه سلمان فارسی کازرون ایران

فاطمه قلی پور حقیقی - دانشجوی کارشناسی مهندسی شهرسازی دانشگاه سلمان فارسی کازرون ایران

خلاصه مقاله:

این پژوهش در باب مفهوم بسیار کلیدی اما کمتر شناخته شده ی شهر اسلامی می باشد. به علت گستردگی زیاد حدود مفهوم مذکور و محدود بودن ساختار مقاله، تمرکز و تاکید اصلی مقاله، معطوف به قرون اولیه اسلامی است؛ لذا روش تحقیق به کار گرفته شده در این پژوهش روش تاریخی (Historical method) است. شهر اسلامی جایی است که در آن احکام اسلامی جاری باشد. درالگوی شهر اسلامی عامل مسلط دین است و تمام شاخص ها و عناصر زندگی اجتماعی و کالبدی شهر براساس این عامل نظم و هویت پیدا می کنند. بر این اساس سعی شده تا با بازخوانی و قرائت پویای اسناد و مدارک در دسترس و شرح و بررسی برخی نظرات و دیدگاه ها، روایتی از روند تکوین و تحول شهرها و نوشهرهای سرزمین اسلامی (بصره، بغداد، کوفه و واسط) ارائه گردد. چهار شهر نام برده برایشان دادن قدرت امپراطوری اسلامی و گسترش دین اسلام پیش بینی و ساخته شده اند. در ادامه با بررسی و تبیین مباحث و نظراتیچند، که هر یک از جنبه ای خاص به این پدیده می نگرند، کنکاشی مختصر در زمینه ماهیت حقیقی شهر اسلامی صورت گرفته است. در آخر نتیجه این است که مسجد، بازار، محله و ... به عنوان عوامل تاثیرگذار و مهم در تشکیل شهر اسلامی می باشد.

کلمات کلیدی:

شهر اسلامی، قرون اولیه اسلام، بصره، بغداد، کوفه، واسط

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1039347>

